CHODSKÝ PES

ZPRAVODAJ 1/2026

Klub přátel chodského psa

Aira z Nových Cholupic

Assia Lentil Cottage

KONTAKTY A DŮLEŽITÉ ADRESY

Zpravodaj KPCHP se od čísla 1/2023 vydává pouze elektronicky a je zejména určen členům Klubu přátel chodského psa.

Zpravodaj KPCHP číslo **2/2026** vyjde v září. Příspěvky posílejte do poloviny srpna 2026 na e-mailovou adresu **laskos.vitek@email.cz**.

Příspěvky:
Texty ve formátu .doc či .docx, neformátované, bez dělení slov a bez vložených fotografií. Za čárkou ve větě a za tečkou či dvojtečkou se dělá mezera, před ně mezera nepatří. Podepište se.
Tabulky ve formátu .doc, .docx, .xls či .xlsx.
Fotografie nazvané plným jménem psa se správně psanými velkými písmeny, formát .jpg, velikost přes 2,5 MB (při 100% zobrazení by měl být obličej vašeho psa ostře řezaný). Z odkazů na internetu jednotlivé fotky nevybíráme.

Redakce má právo na redakční úpravy textů. Za správnost údajů v nich odpovídají jejich autoři.

REDAKČNÍ RADA

Koordinátor:
Vít Laskoš
laskos.vitek@email.cz, tel. 773 912 123
Členky:
Kateřina Mohapelová, klub.chp@seznam.cz
Zdeňka Koubíková, zafkoubikovi@seznam.cz
Jaroslava Popková, j.popkova@seznam.cz
Lenka Svobodová, svobodova.1@seznam.cz

Cena inzerce (prodej, koupě, krytí):

Řádková do 300 znaků, bez fotografie:	50 Kč
1/3 strany s 1 fotografií:	200 Kč
1/2 strany s 1 fotografií:	400 Kč
Příplatek za každou další fotografii:	50 Kč
1/1 strany:	dohodou

Inzerát zaplaťte na účet klubu s variabilním symbolem 05. Doklad o platbě musí být přiložen k objednávce, jinak nebude inzerát zveřejněn.

KLUB PŘÁTEL CHODSKÉHO PSA

www.kpchp.org
Adresa: U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7
Bankovní spojení: ČSOB, a. s., Hradec Králové
číslo účtu: 162 705 919/0300
IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919
BIC CEKOCZPP

Kontaktní adresa:
Jana Kudrnáčová, Rosnice 19, 503 12 Všestary

VARIABILNÍ SYMBOLY PLATEB:

členský příspěvek	číslo členského průkazu
svod	02
bonitace	03
krycí list	04
inzerce	05
dotace	06
dar	07
výstavy – specifický symbol je číslo mobil. tel.	
kontrola vrhu	10
členský příspěvek zahraničního člena	11

KPCHP – ČLENOVÉ VÝBORU

PŘEDSEDKYNĚ:
Jana Kudrnáčová
bryvilsar@seznam.cz, tel. 603 511 040
MÍSTOPŘEDSEDA, REFERENT pro VÝSTAVY:
Karel Peroutka
KarlosPeroutka@seznam.cz, tel. 605 716 618
HLAVNÍ PORADKYNĚ CHOVU:
Ivana Soldánová
IvaSold@seznam.cz, tel. 728 109 962
POKLADNÍ:
Adrijana Vildová
kpchppokladni@seznam.cz, tel. 721 170 287
REFERENTKA PRO VÝCVIK:
Jana Maierová
maierovajana.kpchp@seznam.cz, 608 332 375
REFERENTKA PRO WEBOVÉ STRÁNKY:
Zdeňka Štěpánová
zdenka.stepanova@post.cz, tel. 732 933 402
JEDNATELKA, EVIDENCE ČL. ZÁKLADNY, REFERENTKA PRO SVODY A BONITACE:
Sylva Jančová
sylva.vitacanina@gmail.com, tel. 605 233 541

KONTROLNÍ A REVIZNÍ KOMISE

PŘEDSEDKYNĚ:
Lenka Frydrychová
frydrychova.plhov@seznam.cz, tel. 731 085 680
ČLENKY:
Marcela Karenová
marcelakarenova@seznam.cz, tel. 608 530 892
Zdeňka Koubíková
zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840

KRAJŠTÍ PORADCI CHOVU KPCHP

STŘEDOČESKÝ KRAJ A PRAHA:
Zdeňka Štěpánová, kontakty viz výše
JIHOČESKÝ KRAJ A VYSOČINA:
Lenka Fejerová
zgipova@seznam.cz, tel. 607 572 758
KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ:
Jana Kudrnáčová, kontakty viz výše
PARDUBICKÝ KRAJ:
Lenka Metelková
dasickezatisi@seznam.cz, tel. 724 745 463
LIBERECKÝ A ÚSTECKÝ KRAJ:
Adrijana Vildová, kontakty viz výše
KARLOVARSKÝ A PLZEŇSKÝ KRAJ:
Karel Peroutka, kontakty viz výše
OLOMOUCKÝ KRAJ:
Ivana Soldánová, kontakty viz výše
JIHOMORAVSKÝ KRAJ:
Alena Nápravová
napalena@seznam.cz, tel. 604 111 167
ZLÍNSKÝ a MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ:
Alena Kromková
alenakromkova@seznam.cz, tel. 773 996 113

VÝCVIKOVÁ KOMISE KPCHP

Předsedkyně:
Jana Maierová, kontakty viz výše
Členové:
Zuzana Péčková, zuzkapeckova@seznam.cz
Karel Vild, Vild.karel@seznam.cz
Nikol Pospíšilová, chs@bohemiancrystals.cz

WEBMASTER kpchp@seznam.cz

Podmínky pro uchovnění CHP

- **Absolvování svodu dorostu** ve věku 7-15 měsíců
- **Vyhodnocený RTG DKK s výsledkem maximálně do druhého stupně**
- **Test na degenerativní myelopatii** (DM)
- **Test na Lokus D**
- **Absolvování výstavy pořádané klubem** (klubová, speciální) minimálně ve třídě mladých **s výsledkem V, VD pro psy i feny**
- **Úspěšné absolvování bonitace** ve věku nad 18 měsíců

Podrobnosti najdete na webu KPCHP.

DŮLEŽITÉ ADRESY:

ČESKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ (ČKS)
U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7- Holešovice
tel.: 266 722 111, 266 722 224
• zde žádáte o zaregistrování chovného jedince (po absolvování bonitace).
Při zasílání průkazu původu k přeregistraci chovného jedince v souvislosti s uchovněním je bezpodmínečně nutné zaslat na ČKS i výkonnostní knížku. Bez zaslané výkonnostní knížky nelze přeregistraci provést.
• zde chovatelé žádají o zápisová čísla pro štěňata (viz tiskopis Hlášení vrhu)
e-mail: plemennakniha2@kynologie.cz
• zde vyhotovují průkazy původu pro štěňata
• zde vyhotovují exportní průkazy původu
Na tuto adresu také zašlete doklady k doplnění evidence – v případě, že u chovného jedince získáte další výstavní ocenění nebo od původní registrace absolvujete zkoušku z výkonu.

ČESKOMORAVSKÁ KYNOLOGICKÁ UNIE (ČMKU) Maškova 3, 182 53 Praha 8
tel.: 234 221 371, e-mail: cmku@cmku.cz
• zde přiznávají tituly šampionů
• zde vyřizují přiznání chráněného názvu CHS

Titul: Desiree Estrellest Bohemian Gold
Zadní obálka: Jooney Temný onyx

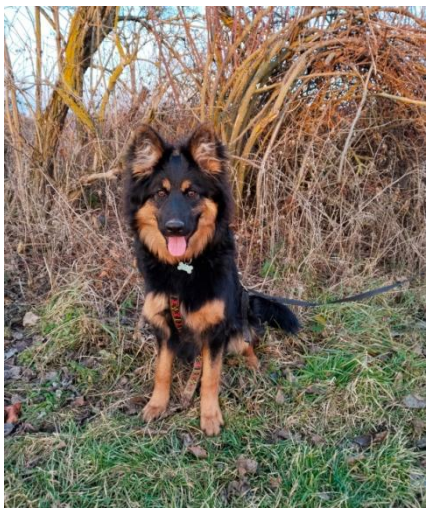

Griotka Frebaro

CHODSKÝ PES VE VÝKONU – výsledky za daný rok posílejte výhradně na e-mail: **chodskypesvykon@seznam.cz**

Zápis ze schůze výboru

konané 11. dubna 2026 po speciální výstavě

Přítomni: Kudrnáčová J., Peroutka K., Soldánová I., Maierová J., Jančová S., Karenová M.
Omluveny: Frydrychová L., Štěpánová Z., Vildová A., Koubíková Z.

1. Kontrola úkolů z minulé schůze

a) Nechat přeložit do AJ bonitační karty – aktualizace, a to až po revizi obsahu bonitační karty.
Úkol: kontrola obsahu – Ivana Soldánová, Jana Kudrnáčová
překlad do AJ – Karel Peroutka

Angie Dalseby

b) Klubový web – fotky ke stati o využití chodského psa – hotovo.
c) Nový poradce chovu pro jižní Moravu: Alena Nápravová po absolvování povinného počtu kontrol pro zaškolení.
d) Klubový web – sekce chodský pes v mediích – obsah doplněn; archiv klubového Zpravodaje – OK.
e) Článek o LTV doplněn do programu zdraví – hotovo.
f) Zhotovení nových klubových razítek – hotovo.

Ayris Černá sfinga

Carrie Česky Rubín

2. Akce 2026

Přípravy akcí pořádaných klubem nejsou ničím narušeny.

3. Klubový web

Zpráva Zdeňky Štěpánové o provedených nutných aktualizacích:
a) Doplnění importovaných a zároveň uchovněných jedinců, viz příklad – karta psa – Heidi Magnolia PassCo – výbor souhlasí.
b) Návrh zrušit inzerci na klubovém webu; odůvodnění: tato část webu není čtená.
Výbor souhlasí, inzerce na klubovém webu bude zrušena.
c) Webmaster přeprogramoval katalog a karty na bonitace, a to v souvislosti s nutným doplněním výsledků nového povinného zdravotního testu – Lokus D.

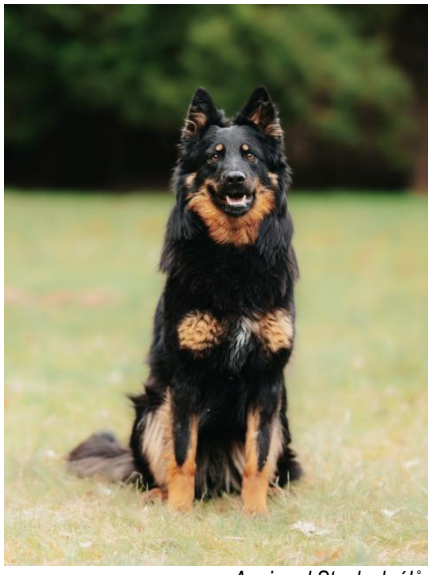

Annie od Stezky králů

4. Vrácení výsledků z výstav nepořádaných klubem na klubový web

Projednání e-mailu od Lenky Kovářové, kde urguje naplnění bodu 11. ze zápisu z VČS. Na VČS podala návrh na navrácení řádku s uvedením titulů získaných na NV a MV do databáze psů. Mj. v e-mailu Lenka Kovářová zmínila, že nešlo o diskusní příspěvek, ale o návrh na usnesení. Téma vrácení titulů na karty psů bylo již projednáváno. Výbor žádá webmastera o vyjádření náročnosti či možnosti zpětného vrácení řádku s tituly, a to bez zbytečného odkladu.
Úkol: Zdeňka Štěpánová, webmaster

5. Různé

Šampionát CHP v obedience v roce 2026, za klub koordinace Karla Peroutky. Oslovit paní Jitku Smejkalovou pro spolupráci při pořádání tohoto šampionátu.

Zapsala: Jančová S.
Schválila: Kudrnáčová J.

Diana ze Strážného hradu

Daiqi Černá luna složila v únoru 2026 poslední noseworkovou zkoušku NW-N3 a stala se prvním psem v ČR, který složil všechny NW zkoušky a získal tak titul CHAMPION OF NOSEWORK. GRATULUJEME!

Více se o Daiqi a její majitelce Jolaně Hejzlarové ↓ dočtete na straně 13.

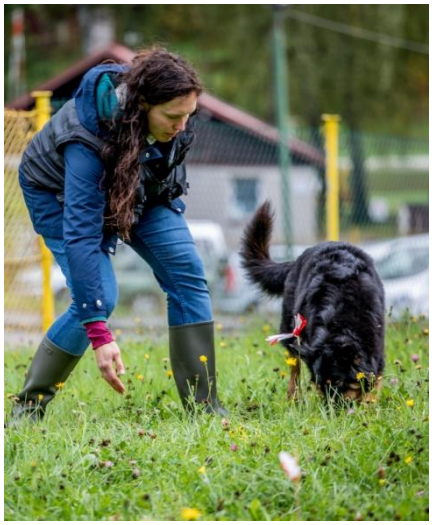

Týdenní akce Klubu přátel chodského psa 2026 – od pátku 24. července do neděle 2. srpna

Autokemp U letadla, Seč https://autocamp.estranky.cz/

V roce 2026 budeme mít týdenní akci v chráněné oblasti Železných hor asi 500 m od sečské přehrady. Areál kempu je rozsáhlý, z větší části oplocený. Velkým bonusem je, že v případě plné obsazenosti bude areál v daném termínu rezervován jen pro naši skupinu.

Zchlazení – koupání – našich psů bude možné asi 700 m pod kempem u řeky, která je po svém toku různé široká, hluboká…

Veškeré informace o kempu a jeho okolí, informace o typu ubytování (chatky, pokoje na ubytovně nad restaurací – samozřejmě možno i se psy), stravování atd. najdete na webových stránkách autokempu. Pan správce je velice vstřícný.

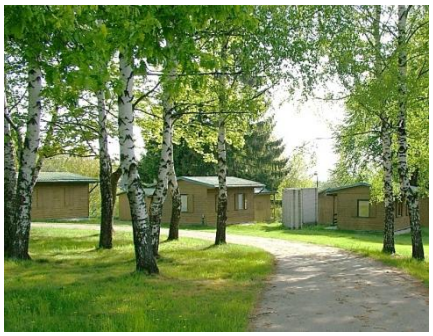

Ubytování si každý zájemce rezervuje sám
kontakt – viz web:
tel.: 739 730 732, autocamp.friss@seznam.cz

Doporučujeme zamluvit si i stravování (polopenze, plná penze), prý si můžeme i vybrat co budeme chtít uvařit ☺, časy pro snídaně, obědy, večeře si také určíme my. Prostě věříme, že bude příjemná atmosféra.

POZOR!!! REZERVACE UBYTOVÁNÍ NA TÝDENNÍ AKCI JSOU MOŽNÉ PRO ZÁJEMCE O ÚČAST PO CELOU DOBU AKCE (9 nocí)!!!

Prosíme, kdo se chce účastnit pouze na několik nocí, využijte stanování nebo vlastního karavanu. Nezatěžujte správce kempu telefonáty s žádostmi o ubytování např. pouze na 2-5 nocí nebo jen na víkend. Až cca měsíc před akcí se případně uvolní k rezervaci volné kapacity v chatkách či na pokojích na ubytovně.

Areál je opravdu prostorově veliký – nabízí se např. možnost zajištění agility překážek, které mohou být během týdne na place k tréninku, sranda závody atd. Autem mohou ubytovaní až k chatkám, velký prostor je pro stany (dle dohody a vlastního výběru, s výjimkou prostoru pro výstavní kruhy). K dispozici je dostatečný počet přípojek pro karavany.

PŘEDBĚŽNÝ PROGRAM TÝDENNÍ AKCE

Pátek	**24. 7.**	**příjezdy, ubytování (příprava výstavy)**
Sobota	**25. 7.**	**Klubová výstava CHP „Memoriál Ing. Findejse“**
Neděle	**26. 7.**	**Bonitace od 14 hod členská schůze**

Během týdne 27. – 31. 7. budou kromě vlastních aktivit a dovolenkového odpočinku samozřejmě také společné akce.

Například instruktážní témata o chovu, příprava psa na výstavu, hromadný výlet, soutěže pro děti i dospělé (ceny budou připraveny ☺), výcvik a výchova štěněte, samozřejmě společná posezení u ohně se špekáčkem aj.

V případě zájmu bude možné pozvat hosta, který naše vědomosti obohatí o zkušenosti z hlediska zdraví, reprodukce či dalších témat.

Sobota	**1. 8.**	**svod dorostu večerní společné opékání**
Neděle	**2. 8.**	**úklid areálu, loučení odjezdy domů…**

Těšíme se na setkání!

Speciální výstava chodských psů – 11. dubna 2026, Pecka

rozhodčí: Ivana Soldánová, Miroslav Václavík

BOB	**Ch. Egbert Bryvilsár**
BOS, BOJ	**Nixie z Boršova**
BOV	**VCh., Grand Ch., Ch. Dumper z Konické skály**
nejlepší štěně	**Veezy z Dašického zátiší**
nejlepší dorost	**Canne Dorison**
nejlepší pracovní pes	**Ch., JCh. Durza Bohemian Crystals**
nejlepší CHS	**Bohemian Crystals**
nejlepší pár	**Jasmínka pod Všerubskou skálou a Utha (Francie)**

PSI:

třída dorostu	Canne Dorison	VN1, Nejlepší dorost plemene
třída mladých	JCh. Chico z Pouchova	V1, CAJC, Vítěz speciální výstavy mladých
mezitřída	Editor z Malého údolí	V1, CAC
třída otevřená	Austin Gallo Lacus	V1, CAC
třída pracovní	Ch., JCh. Durza Bohemian Crystals	V1, CAC
třída vítězů	Ch. Egbert Bryvilsár	V1, CAC, BOB, Vítěz speciální výstavy
třída veteránů	VCh., Grand Ch., Ch. Dumper z Konické skály	V1, BOV, Vítěz speciální výstavy veterán
třída čestná	Grand Ch., Ch., JCh.Wurzi Bryvilsár	V1

FENY:

třída štěňat	Veezy z Dašického zátiší	VN1, Nejlepší štěně plemene
třída dorostu	Geowyn Bohemian Crystals	VN1
třída mladých	Nixie z Boršova	V1, CAJC, BOS, BOJ, Vítěz speciální výstavy mladých
mezitřída	Indee de Ericinio	V1, CAC
třída otevřená	JCh. Siluettia Regenia Bohemia	V1, CAC
třída pracovní	Ch. Elleanora Český rubín	V1
třída vítězů	Grand Ch., Ch., JCh. Ifigenie z Dašického zátiší	V1, CAC, Vítěz speciální výstavy
třída veteránů	Vch., Grand Ch., Ch. Besi z Příborského dvora	V1, Vítěz speciální výstavy veterán
třída čestná	Grand Ch., Ch., JCh. Desired Ves Bohemian Crystals	V1

Ch. Egbert Bryvilsár – tř. vítězů – V1, CAC, BOB, Vítěz speciální výstavy

Nixie z Boršova – V1, CAJC, BOS, BOJ, Vítěz speciální výstavy mladých

Durza Bohemian Crystals – V1, CAC, Nejlepší pracovní pes

Dumper z Konické skály – tř. veteránů – V1, BOV, Vítěz speciální výstavy veterán

Nejlepší chovatelská stanice – 1. místo Bohemian Crystals

Veezy z Dašického zátiší – tř. štěňat – VN1, Nejlepší štěně

Nejlepší chovatelská stanice – 2. místo Bryvilsár

Canne Dorison – tř. dorostu VN1 – Nejlepší dorost

Nejlepší pár – Jasmínka pod Všerubskou skálou a Utha (Francie)

Chico z Pouchova – V1, CAJC, Vítěz speciální výstavy mladých

Geowyn Bohemian Crystals – tř. dorostu – VN1

Editor z Malého údolí – mezitřída – V1, CAC

Siluettia Regenia Bohemia – V1, CAC, tř. otevřená

Austin Gallo Lacus – tř. otevřená – V1, CAC

Elleanora Český rubín – tř. pracovní – V1

Wurzi Bryvilsár – tř. čestná – V1

Ifigenie z Dašického zátiší – tř. vítězů – V1, CAC, Vítěz speciální výstavy

Náměšťský pohár, III. ročník

o titul CACT v kategorii FCI-IGP-IFH
28. – 29. března 2026

Náročný víkend a naše první účast na takto velkém závodě v nejvyšší stopařské kategorii vůbec. Mezi českou stopařskou elitou, mezi téměř samými ovčáky jeden choďáček, moje milovaná Agneska. (Agnes Badaluhami). Už při přihlašování jsem si říkala, zda to není příliš velká drzost.

FCI-IGP IFH je nejobtížnější stopařskou zkouškou. Na této úrovni je třeba v každém ze dvou dnů absolvovat jednu stopu dle FCI-IFH 3, což je cizí stopa dlouhá nejméně 1800 kroků, která má osm úseků, tedy sedm lomů z toho dva musí být ostré (a jeden z úseků je oblouk poloměru 30 m). Ve stopě je položeno sedm předmětů lišících se materiálem (kůže, dřevo, plast, textil), které musí pes označit. Minimální stáří stopy 180 minut, časový limit pro vypracování stopy 45 minut. Stopa musí být 30 minut před vypracováním na dvou místech křížena dalším cizím člověkem. Terén se oba dny musí lišit (nejčastěji hlína a zelený porost) a stopy musí klást dva různí kladeči. Pro úspěšné složení je třeba dosáhnout alespoň uspokojivého výsledku v obou stopách.

A jak jsme dopadly? Limit zkoušky jsme sice nesplnily, ale ostudu plemeni jsme určitě taky neudělaly.

Sobota 28. 3. Den 1: hlína

Krásný terén, kyprá hlína, perfektně našlapáno. Losujeme si druhou stopu dne. Agneska vypracovává svým precizním způsobem jeden lom za druhým, krásný oblouk, první křížení lehce ověří, druhé už ignoruje, ostré lomy opět nádherné, drobné chybky na některých předmětech (pod packou), ke konci už na ni ale vidím únavu. Pracujeme v opravdu velkém větru, pole je prošpikované stopami zvěře, poslední pravý lom je opět perfektní a přichází poslední úsek. Postupujeme v silném protivětru, skloněni, aby se dalo vůbec jít, a já začínám věřit, že dojdeme… ale Agi se najednou vypíná. Ztrácí koncentraci, kterou celou dobu držela na každou jednu šlápotu. Stáčí se bokem, zcela nepochopitelně na úplně rovném úseku se chytá zřejmě zaječí stopy. Chvíle hledání a stopa je ukončena. Je mi do breku. Pan rozhodčí Michal Vidlař začíná počítat, v hodnocení jednotlivých úseků se ale pohybujeme stále mezi výbornou a velmi dobrou s pochvalami za její práci. Součet: 74. Hurá! Díky krásné práci na zbytku stopy máme stále limit zkoušky a velkou pochvalu za práci ve stopě. Na hlíně jsme udělaly poslední měsíc kus práce, zvláště pak na křížení, kdy mi obětaví přátelé jezdili křížit našlapané stopy.

Neděle 29. 3. Den 2: osení

Moje černá můra, protože na osení kvůli postřikům nechodíme. Pracovala jsem dost dlouho v zemědělství, vím o tom své a zdraví Agnesky je mi cennější. Byly jsme jen párkrát v zimě, když nebyl sníh. Vím ovšem, že řádky ke stopě na šikmo u starých několika hodinových stop, kdy se pach sune jako tunelem bokem, mohou být velmi zrádné.

Po příjezdu na pole mi ale vyskakuje v hlavě nový, a ještě větší strašák. Vyšší, zelené vzrostlé šťavnaté osení. Co to znamená? Choďáci se rádi pasou obecně, a Agneska ještě více kvůli prodělané nemoci, kdy přišla o kus tenkého střeva a její trávení si občas něco zeleného žádá. A taky že jo. Přicházíme na hlášení a Agi se vesele „pase“. Jdeme k nášlapu a Agi se zase „pase“! Málem omdlím. Po dodatečném druhém povelu (já už nervy na pochodu) se konečně pustí do práce a začíná to vypadat nadějně. Ovšem na předmětu, kdy má čas, si, jak jinak, opět uždibuje šťavnaté oseníčko. Ale jdeme. Pomalu, jistě a pečlivě vypracujeme pravé lomy, oblouk, krásně jen s lehounkým zaregistrováním mineme první křížení na dalším rovném úseku a přichází ostrý lom. Vše opět ve velmi v silném větru, kdy se vodítko vzpíná, a startovní číslo si musím přidržovat druhou rukou, aby mi nepřeletělo přes hlavu. Stopa se nyní stáčí šikmo na řádky. Agneska se sice napojí, ale nevěří tomu, ověřuje… a vyfoukne ji to mimo stopu. Poctivě se snaží dohledat, ona nikdy nepanikaří, stále pracuje.

Neskutečně trpělivá paní rozhodčí Pavla Ostrčilíková nám dává čas, stále jsme totiž na délku vodítka a Agnes to nevzdává… ale osud je už zpečetěn. V součtu k tomuto úseku získáváme 34 bodů. Bodový limit není splněn. Drobnou útěchou je, že na tomto asi zakletém terénu se „pásla“ celá naše odpolední pětice a došel s velkou ztrátou jen jeden tým.

Je třeba poděkovat všem ze ZKO Náměšť na Hané za perfektně připravený závod. Není to vůbec jednoduché, proto je závodů podle nejvyšší stopařské zkoušky opravdu pomálu. O to více jsme šťastné, že jsme se mohly s Agneskou zúčastnit a náramně jsme si tu atmosféru užily. I když jsme limit zkoušky nesplnily, nevnímám to jako neúspěch. Neměla jsem žádná očekávání, na tuto zkoušku se teprve chystáme a složit ji přímo na závodech je z říše snů.

Hlavně si čucháme pro radost, vše se spolu učíme a sbíráme zkušenosti. Jedině přání bylo: neudělat ostudu. A tu jsme myslím neudělaly. Pochvalu za precizní a pečlivou práci dostala od rozhodčích, a dokonce v kuloárech i od kladečů, pro které byl choďáček a jeho pečlivá práce na stopě velkým překvapením.

Co nás nezabije, to nás posílí a víme, na čem dál pracovat. A pachové práce s oběma mými chodskými holkami milujeme.

Vlasta Galisová a Agnes Badaluhami

Jedničky??

Zima rychle utekla a je tady jaro. Přiznávám, že jak byly zimní dny krátké a počasí ne zrovna moje oblíbené, tak tomu odpovídal i trénink relíčka. Ten jsem s Ebony flákal. Poslední závod byl na Mistrovství ČR chodských psů na podzim. V zimě jsem s ní pracoval hlavně na poslušnosti. S přicházejícím jarem jsem začal zase pokukovat po relíčku. Dali jsme pár tréninků a potom přišla komorní zkouška v Prostějově 8. dubna. A Ebony se předvedla – celkem 99 bodů. Ten jeden trestný šel za mnou, no jo, klasika.

Protože se blížil termín pro Dubnové závody Rally obedience + speciál chodských psů, začalo mi dilema. Mám jít do jedniček, tedy třídy RO 1, nebo zůstat v začátečnících RO Z?

Jedničky nemám vůbec nachozené. Zkusil jsem je dvakrát a v těch obratech mám chaos. Čas na rozhodnutí mám do 18. dubna. Do té doby se mi podaří vyzkoušet parkur pro RO 1 už jen dvakrát. Necítím se v tom, takže zůstáváme u Zetka.

25. dubna ráno dorazím s Ebony na místo závodů do Černovíru. Přijedeme o něco dříve a jdeme se projít, nasát atmosféru (Ebony do-

slova) a rozkoukat se. Potkáváme další soutěžící. Počasí je krásné, téměř letní.

Už při prezentaci je patrné, že se organizátorům podařilo zajistit opravdu kvalitní sponzoring. K registraci dostává každý dárek nejen pro naše psí parťáky, ale i ledový čaj pro druhou půlku soutěžní dvojice. Výborná organizace se line celým průběhem akce. Rozhodčí, organizátorky, fotografka, zázemí s jídlem a pamlsky pro lidi i psy – vše je vynikající.

Celý areál byl proti rušení obehnán stínicí plachtou na oplocení. U vchodu do areálu probíhal družný hovor a sdílení informací a rad mezi závodníky. Mám rád akce choďáků. Přijde mi, že spíš než soupeři jsme všichni kamarádi a rádi sdílíme to, co nám funguje, i rady, jak napravit to, co nefunguje. Je to sice chodský speciál, ale psích ras je registrována spousta. U vchodu si chvíli povídám s novou budoucí majitelkou choďáka. Přišla se podívat, jak to na těchto akcích vypadá, a zdálo se, že odchází spokojená a mezi nás „postižené“ dobře zapadne. Stejně tak jako pár s mladým devítiměsíčním psím klučinou, kteří přišli získat informace, co a jak v relíčku. Bylo super vidět to nadšení, zájem a spoluprožívat dobrou náladu.

Ale to už začala prohlídka parkuru. Ponořil jsem se do sebe a představil si, jak jde Ebony vedle mě a procházíme parkur. V hlavě mi jede film, jak by to mělo při závodu probíhat. V pohodě a klidu svého virtuálního psa navádím. Hlídám prostor u značek – nesmím se do nich moc tlačit. Při druhém cvičném kole už povzbuzuji, jako by tam opravdu byla. Snažím se soustředit na kritické body. Obrat vlevo znamená otočit se doleva, pes kolem psovoda – fakt zůstávám na místě… Nepřeháním to, znám se. Víc, než naučit se parkur z paměti, potřebuji klid. A Ebony potřebuje cítit klid a jistotu ze mě.

Já jí věřím.

Tréma se trochu projevuje, ale co, jde o to si to užít. Vždycky to nějak dopadne.

Jsme na řadě. Malé rozcvičení, pár otoček, proskočit spojené ruce tam a zpět. To je náš malý rituál na začátku. Ebi dostane pár pamlsků a přecházíme na prostor před start. Na vodítku. To je změna. Dřív bych tam šel na volno, ale jsou prý nějaké změny v pravidlech – přibližování se pravidlům FCI. Při odepínání vodítka si vybavuji, jak rozhodčí při seznámení s parkurem říkala, že vodítko po uložení do kapsy nesmí nikde trčet. Tak ho raději nechám ležet na zemi před startem.

Vyrazíme.

Ebony u mé levé nohy. První cvik začíná stopkou (sedni). Ebony dosedne. Není rovnoběžně se mnou. Neopravuji ji, je to drobná chybka. Ale vnímám, že není úplně ve své kůži. A je mi jasné proč. Prakticky vždy cvičíme večer. Ráno pro ni není úplně běžné. Na tom musím zapracovat a tento systém do příště narušit.

Rychle se dostáváme do tempa.

O pár stanovišť dál si uvědomuji svoji chybu. Povel „lehni“ říkám dvakrát. Ale co, v klidu dojdeme do konce a uvidíme. Vždyť se nic neděje. Jdeme běžným tempem. Ebony si mě hlídá a přesně reaguje na povely a navádění. Je to holka šikovná.

Cíl.

A co výsledek? Jasně, to první sednutí, následně ten povel daný dvakrát. Každý za bod dolů. O tom vím. Že jsem tu chybu s povelem dvakrát ještě někde zopakoval, jsem si nevšiml. Ale rozhodčí vidí a slyší všechno. Máme krásných 97 bodů.

To si zaslouží odměnu. Ebony dostane kousek uheráčku (dnes si ho rozhodně zasloužila). Já si jdu ke stánku s občerstvením pro odměnu pro sebe. Je tam spousta dobrot. Vyberu tiramisu a chybu jsem rozhodně neudělal. Beru ještě jedno s sebou pro manželku. Cestou ještě nakoupím nějaké další psí pamlsky.

Ebony odložím do auta do klidu. Vracím se ke vstupu do prostoru závodiště. Tam se opět zapojuji do hovoru. Koukám občas na další dvojice na parkuru, a tak rychle uteče celý čas závodu.

Následuje vyhodnocení.

Tak se nám to povedlo, jsme první, třídu Z tedy končíme jako jedničky. Stejně tak i Z třídu chodských psů. Následuje focení. Jedna z organizátorek mi musí pomoct odnést tu velkou hromadu atraktivních cen do auta.

Sluníčko nám svítí na cestu domů a já už vím, že příští závod už žádné zetko. Nastoupíme v jedničkách.

Pokud se neuvidíme jinde, těším se na setkání při příštím ročníku v Olomouci.

Arnold Šilberský a Ebony Klonmida

Očima nejmladší závodnice

Jarní rally obedience a speciál CHP
25. dubna, Olomouc-Černovír

Na závod v Olomouci jsem se moc těšila. Jela jsem z Prahy vlakem s mamkou a babička s Beiruškou ze Židlochovic. To bylo radosti, když mě po několika týdnech zase viděla.

Chvilku jsme si pohráli a už jsme šli na to.

Závod byl vážně super. Jako nejmladší účastník jsem byla nadšená, protože tam bylo všechno. Super parkour, občerstvení a mňamky pro psy.

Závodila jsem s dospěláky v RO1 a vyhrála jsem 2. místo mezi všemi i mezi choďáky. Moje babička závodila po mně v kategorii RO3. Beira chvilku zlobila, protože chtěla jít za mnou. Nakonec to zvládla a také vyhrála 2. místo a mezi choďáky byla nejlepší.

Vyhráli jsme hodně krásných cen pro nás, a hlavně pro pejska. A za to, že jsem byla nejmladší, jsem dostala velikou plyšovou pandu. Měla jsem z ní mega radost. Vše jsme oslavili dlouhou procházkou a hrou v hezkém okolí. Domů do Prahy jsem jela vláčkem a celou cestu jsem prospala s pandou v náručí. Beirušce jsou teprve čtyři roky a doufám, že nám to půjde i dál a do Olomouce se ještě podíváme. Možná i do vyšší kategorie.

Zuzka Poš, 9 let, a Beira od Koryta Šatavy

Gratulujeme!

Nesměř 2026

Jaká byla letošní Nesměř? Náramně super. A taky intenzivní. Vlastně to byl třífázový trénink – proložený povídáním s fajn lidmi zapálenými do sportovní kynologie. Zkrátka – jako už po třetí – byli jsme v dobrých rukách Jany Majerové a jejího týmu. Je inspirující vidět, jak choďákům (a páníčkům) sluší stopy, poslušnost i obrana a taky, kolik je za tím soustředěné práce. Ale pozoooor – žádný dril – na to jsou choďáci moc chytří a hnedle vymyslí nějakou zkratku….

Pro nás s Hanem to byla třetí Nesměř. Na první jsme přijeli, když jsme sotva čmuchali čtverečky s kousíčkem rovné stopy a na obranu jsme se teprve chystali. A jak to dopadlo? Po návratu na našem cvičáku zvedali obočí – napřed údivem, že „hned“ koušeme na rukáv a pak obdivem, že choďák opravdu kouše. Vlastně sklízíme ovace za pokrok po každé Nesměři.

Ale zpět k letošku – počasí bylo příjemné - žádný déšť, vedra, ani jinovatka, matrace měkké, jídlo voňavé, společnost báječná – prostě mix fajn profíků i hobíků v různé fázi ☺ a hlavně všichni moc milí se svými chodskými černorezavými chlupáči.

Program v bodech: Stopy nás potrápily, ale po návratu domů se potvrdilo, že těžko na cvičišti, lehko na bojišti. Heslo: Stopa odměňuje. Nevěřila bych, že budu v 6 ráno při 4 stupních krájet syrové maso, ale funguje to ☺! Díky, Jani.

Poslušnost: prý máme chůzi „jak ze Svazarmu“ a nedá se na to koukat, taaaakže: míček do podpaždí, odměňovat po pár krocích a tramtadadá – úplně jiný projev. Aport nám šel pěkně. Taky nově trénujeme odložení do sedu, lehu a do stoje při (mém) couvání. Obrany byly tradičně show s hecováním psů i psovodů. My jsme důkladně cvičili ovladatelnost: rukáv je za odměnu opravdu až ve chvíli, kdy rozhodne páníček, ne choďák. Vypadli jsme ze stereotypu našich cvičákových obran a posunuli se zase o krůček dopředu. Díky, Jardo.

Jako bonus jsme si vyzkoušeli i populární rallye obedience. Bylo zábavné vidět, jak RO vypadá, projít si trať společně, luštit cedulky s instrukcemi a nakonec splnit úkoly na stanovištích i se svým psím parťákem.

Závěrem: letošní Nesměř jsme si užili, vrátili jsme se plni nových postřehů a tipů, unavení, ale zároveň odhodlaní pokračovat v trénování (dů-sled-ně ☺). A ano, už vím, kam vyrazím s Hanem příští rok o druhém květnovém svátku ☺. Na Nesměř.

Markéta Smáhová
a Johannes Endor Volonda Nildo

Nesměř očima začátečníka

Ve dnech 6. až 10. května jsem se zúčastnila výcvikového pobytu s chodskými psy v rekreačním středisku Nesměř. Na pobyt jsem odjížděla jako úplný začátečník s mladou fenkou, plná očekávání i lehké nervozity, ale už po prvních chvilkách bylo jasné, že obavy byly zbytečné.

Během výcvikových dnů jsme se věnovali třem disciplínám – stopě, obranám a poslušnosti. Pro mě bylo, zejména na stopách a obranách, všechno nové, a právě proto jsem velmi ocenila přístup výcvikářů i ostatních účastníků. Všichni byli ochotní poradit, vše vysvětlit a podělit se o své zkušenosti. Po celý pobyt tak panovala velmi přátelská a pohodová atmosféra.

Asi nejvíce oceňuji množství praktických tipů, které jsem si odvezla domů. Ať už šlo o práci se psem při poslušnosti, motivaci nebo správné vedení na stopě. Každý den jsem si odnášela nové zkušenosti a větší jistotu. Bylo skvělé vidět pokroky ostatních týmů ale i vědomí, že i ostatní řeší různé výcvikové neduhy a že v tom tak člověk není sám.

Velká pochvala patří také rekreačnímu středisku. Prostředí bylo velmi příjemné, chatky čisté a útulné a kuchyně naprosto bez chybičky.

Z pobytu jsem odjížděla nejen s unaveným, ale spokojeným psem, ale hlavně s pocitem, že jsem se naučila spoustu nových věcí a poznala skvělé lidi. Pro začátečníka je podobný pobyt ideální příležitostí získat zkušenosti, motivaci a chuť pokračovat dál ve výcviku.

Jedinou malou chybičkou na celém pobytu bylo brzké ranní vstávání kvůli šlapání stop, které bylo ale bohatě kompenzované pokroky a novými dovednostmi.

Tento pobyt pro mě určitě nebyl poslední a už teď se těším na další společné setkání nejen se skvělou organizátorkou Janou Majerovou, ale i s ostatními účastníky.

Jana Tlučhořová a Beryl z Ondrášových děr

Bosso, náš hrdina

S Bossíkem (Bebosski Tryreplay) jsme se potkali před osmi a půl lety. Narodil se v Itálii u Dagmar a Umberta Bosso, rodičům Gracie z Dašického zátiší a Accer Black Mirabell. Bylo mu teprve šest týdnů, když si nás vybral tím způsobem, že se paničce sedící na podlaze vyšplhal na klín, schoulil se do klubíčka a spokojeně usnul. Z celého vrhu to byl právě on, který si nás takhle vybral.

V osmi týdnech už s námi cestoval přes půl světa – autem, vlakem i letadlem, přes Švýcarsko a Portugalsko až do Kanady. Zvládal to s klidem zkušeného cestovatele, jako by to pro něj byla ta nejpřirozenější věc na světě.

Ve vlaku ze své přepravky na stolku se zájmem pozoroval krajinu, jak ubíhá, jako by se loučil s Itálií. Dlouhou devítihodinovou cestu letadlem většinou prospal v přepravce u našich nohou nebo zvědavě pozoroval vše v letadle z našich klínů.

Doma na něj čekala Zanna (Arrizanna Nesarri-Gala), naše první choďačka. Přijala ho vlídně a se zvědavostí, a Bosso se okamžitě cítil jako doma. První, co si přivlastnil, byla Zannina nová postýlka. A netrvalo dlouho, než ji přemluvil i ke společným hrám. Brzy z nich byli nerozluční parťáci.

Když nás Zanna opustila, Bosso truchlil. Několik měsíců byl tišší, zamyšlenější. Bylo vidět, jak hluboké pouto mezi nimi vzniklo.

Od Zanny se naučil leccos. To dobré i to méně dobré. S nadšením se vrhal do všech aktivit, které milovala ona. Nejvíc si oblíbil vodu. Plavání ho bavilo od začátku a už v šesti měsících skákal do bazénu při Dockdivingu s radostí a odvahou. Hned jsme věděli, že máme budoucího závodníka v Dockdivingu. Dnes je z něj tak trochu maskot organizace pořádající Dockdiving závody. Často před závody je to právě on, kdo tento sport demonstruje pro diváky. Doma máme velkou sbírku medailí, které Bosso vyhrál.

Kromě Dockdivingu se Bosso věnoval s paničkou mnoha dalším sportům. Ať to byla obedience, agility, stopa či scent detection, do všeho se vrhal s nadšením. Ale jeho nejoblíbenější sport bez vody byl sprinter (soutěž ve sprintu na 100 metrů v rovné čáře, zaměřené na rychlost a zábavu, kde psi honí návnadu.) Bossův nejlepší čas byl 8,10 sekund. Naměřená průměrná rychlost 44,44 km/h. Bylo mu teprve 20 měsíců. Získal druhé místo ze všech zúčastněných psů, včetně německých ovčáků a ohařů. Byla to jeho první a bohužel poslední účast ve sprinteru.

Bosso rostl v krásného chodského psa. Byl hravý, veselý a plný energie. Se Zannou se často honili, a právě při jedné takové hře se stalo něco, co navždy změnilo nejen jeho život, ale i náš. Byl Štědrý den. Bossíkovi byly necelé dva roky. Při procházce ho Zanna honila a on v plné rychlosti šlápl na rozbitou láhev skrytou pod keřem a sněhem. (Před šesti lety jsme o tom psali ve Zpravodaji.) Noha mu tak moc krvácela, že nebylo vidět odkud. Po prvním ošetření a zastavení krvácení jsme ihned frčeli na místní pohotovost a tam jsme dostali tu špatnou zprávu. Veterinářka nám oznámila, že má přeříznuté šlachy a tepny a že s takovým zraněním nemá moc zkušeností, ale že může všechno sešít, jestli si přejeme. A řekla nám o pohotovosti v Torontu, kde jsou ti nejlepší chirurgové, jako druhou alternativu. Ale ta představa, že bychom vezli těžce zraněného psa 120 km v noci, nás děsila. Dovedete si představit ten náš Štědrý večer? Veterinářka mu všechno sešila, jak to šlo, a nechali si ho tam přes noc. Krátce po operaci nám zavolala, že vše proběhlo dobře a že Bosso spinká.

Následující měsíc jsme denně jezdili na kontroly a převazy. Jednoho večera byl ale Bossík neklidný, snažil se kousat obvaz a z rány šel nepříjemný zápach. Okamžitě jsme jeli na místní pohotovost. Tam sundali obvaz a zavolali nás, jestli to chceme vidět. Panička to nechtěla vidět, tak šel páníček. Bossík chudinka tam seděl, ani se nehnul, jen trpělivě čekal, co se bude dít. Noha vypadala ošklivě, všechno se otvíralo a vypadalo to beznadějně. Veterinářka s námi měla dlouhý pohovor a nedávala nám žádnou reálnou naději, že se to zahojí, a poprvé jsme slyšeli slovo amputace. Veterinářka se znovu zmínila o pohotovostní klinice v Torontu, že by nám dali druhý názor. Hned tam zavolala, a že nás budou čekat. Bez váhání jsme se rozjeli do Toronta, i když už byla půlnoc. Podnikli jsme několik cest do této nemocnice, ale nakonec jsme museli udělat to hrozné rozhodnutí…

Bossik si nikdy nestěžoval během toho dlouhého měsíce trápení s nemocnou nohou, trpělivě se nechával ošetřit a ani neceknul. Všude si ho nemohli vynachválit, jaký je úžasný pacient. Po amputaci nás nadšeně vítal s jeho bujným ocasem, který do všeho mlátil, a se šťastným „úsměvem“. Jedna sestra řekla, že tam mají jednoho šťastného psa – on věděl, že tam jsme.

Bosso se nikdy nevzdal, byl jako by se mu ulevilo, že ta umírající noha je pryč.

Zotavoval se překvapivě rychle. Ještě mu ani nestihla dorůst srst a už se snažil dovádět jako dřív. Ale první dny nebyly lehké – nechtěl jíst, žil jen na vařených vejcích a toastech s krémovým sýrem. Byly chvíle, kdy jsme plakali. Třeba když při venčení se poprvé snažil zvednout nožičku a upadl.

Ale Bossik to přijímal úplně jinak, nikdy se nelitoval. Rychle přišel na to, jak nepadat. Dnes je fascinující pozorovat ho, jak balancuje na dvou. Míření není tak přesné, ale to nevadí.

K vodě se vrátil s nadšením sobě vlastním a brzy ukázal, že ani tři nohy nejsou překážkou. Plavání mu šlo dál přirozeně a radostně. Ale nebylo to tak jednoduché. Bossův chirurg na otázku, zda bude moci plavat, nás upozornil, že jedna strana je teď těžší a on se musí naučit držet rovnováhu, když plave. A že ne každý pes se to naučí. Tak jsme Bossíkovi pro jistotu pořídili plavací vestu, aby se nám neutopil. On poprvé skákal do dockdiving bazénu s vestou a plaval suverénně, ale jednou jsme tu vestu zapomněli doma. Co teď? Tak panička se obětovala a skočila do bazénu, aby ho mohla zachránit. On tam skočil a plaval ještě lépe, než s vestou, ta mu byla spíš na obtíž.

Pomalu se Bossík s paničkou vrátili k dalším psím sportům. Jediné sporty, které jsme museli vynechat, byly agility a sprinter. Tyhle dva sporty by byly moc velkou zátěží na jeho osamělou přední nožičku.

Za nějaký čas jsme si všimli, jak se jeho tělo postupně mění a přizpůsobuje se jinému stylu pohybu. Levá přední nožička se postupně jako by přesunula do středu a drží se v mírném úhlu. Zadní nohy drží trošku dál od sebe, a jak se snaží přesunout část váhy od přední na zadní nohy, hřbet má často trochu klenutý. Podle veterinárního chiropraktika se páteř mírně zahýbá směrem ke zbývající noze, čímž se urovnává těžiště.

Dnes je to šest a půl roku od Bossíkova úrazu. Žije aktivním životem, ale před necelými dvěma lety jsme si všimli, že si v létě na procházkách víc lehal a odpočíval, zdál se více unavený. Částečně to je únava z horka. Vybavila se nám slova Bossova chirurga po jeho operaci, kdy nás varoval, že mu to zkrátí život. A zároveň řekl, nechte ho být psem.

Přemýšleli jsme, jak mu pomoci. Napadlo nás nějaké vozítko, a tak jsme začali hledat to nejvhodnější. Našli jsme skládací kočár pro psy. Netušili jsme, jak to Bosso přijme. No a jak to přijal? Přeci s Bossíkovou přirozenou zvídavostí a nadšením. Hned to očichal, nastoupil a posadil se jako král. V zimě zvládá procházky většinou bez pomoci, ale s teplým počasím se unaví rychleji, a tak s sebou bereme jeho kočár. Bossík si do něj sám naskočí, když si potřebuje odpočinout. A jakmile nabere síly, zase vyskočí ven, aby mohl běžet dál a objevovat svět svým nosem.

Jak se s Bossíkem žije?

Moc dobře. Je to nesmírně hodný, přítulný a mazlivý pes. Je taky ohleduplný a empatický. Ráno nás nebudí, nechal by nás spát třeba do poledne. Miluje naše děti a vnoučata a k tomu má unikátní vlastnost, je to zvířecí empatie a intuice. Zažili jsme mnoho příhod. Jeden příklad za všechny … byli jsme u vody, páníček házel psům balónek do vody, zatímco panička seděla opodál na břehu, kde jsme na ní neviděli, nebylo jí dobře. Najednou dostala panickou ataku, Bosso vyskočil z vody a běžel k paničce. Bosso přesně věděl, co má dělat, přitulil se k ní, hlavu na hruď a zůstal tak nehybně ležet. Páníček nevěděl, co se děje a byl překvapen, že Bosso náhle nechal balónek a běžel na pomoc paničce.

Bosso rozumí česky i anglicky, a v našem okolí je tak trochu celebritou. Lidé ho obdivují. Ne proto, že přišel o nohu, ale proto, jakou má radost ze života. Protože Bosso je šťastný a své štěstí dovede rozdávat každému, koho potká. A to je na něm to nejkrásnější. Bossova veselá povaha a smysl pro humor nám přináší štěstí každý den.

Susanne a Zdeněk Rokos
a Bebosski Tryreplay

Daiqi Černá luna – Champion of Nosework

S Daiqi se nám podařilo uzavřít jednu velkou noseworkovou etapu a ráda bych vám přiblížila naši cestu od úplných začátků.

Všechno začalo, když jsme si v roce 2017 domů přivezli vytoužené štěňátko chodského psa z CHS Černá luna. Aniž bych to tenkrát tušila, tak její výchova ke všem předpokladům noseworkového psa začala hned poté, co jsme si ji přivezli domů, tak nějak přirozeně. Od malička jsme ji učili, aby si nás dobře hlídala, a tak jsme chodili na procházky zásadně mimo cesty a ideálně přes co nejvíc popadaných stromů a větví.

Tak se velmi rychle naučila zdolávat všechny možné překážky. A protože jsem tenkrát chodila na vysokou školu, kam bylo možné vzít psa s sebou, jezdila se mnou každý den vlakem, metrem, autobusem. Bez vodítka byla od mala schopná se mě držet i v davu lidí a zvykla si na všechny možné povrchy a ruchy. Každý den se za pochodu učila spolupráci a komunikaci.

Daiqi vždy milovala míček, který jsme brali do lesa na procházky. Bavilo nás sledovat, jak ho hledá v různých náročných terénech a tak jsme jí připravovali větší a větší výzvy. Byla schopná ho najít ve skalách, ve výškách, v údolích, přeplavat řeku a hledat na druhém břehu a vždy měla úžasnou vytrvalost a samostatnost. Zároveň se učila mimoděk pracovat s pachem.

K začátkům noseworku jsme se dostaly, když jí bylo půl roku. Vždy mě fascinovaly pachové práce a nosework mě zaujal tím, že je možné si vzorky zakládat samostatně a pes hledá v různých prostředích – ve vodě, přírodě, urbanech, řadách, což přidávalo na zábavnosti tohoto sportu.

Od chvíle, kdy jsme se přihlásily na kurzy pro začátečníky, jsme se postupně všechno učily spolu. Chtěla jsem se o tomto sportu a o metodice výcviku dozvědět co nejvíc, cvičila jsem doma, na procházkách, dovolených. Následovaly roky tréninků a stovky naježděných kilometrů k trenérům a na různé semináře a mraky chyb, ze kterých jsem se musela poučit.

Daiqi byla moc šikovná a rychle postupovala výš a výš. Největší zrcadlo mi ale dala chvíle, kdy se nám (nebo spíš mně) opravdu nedařilo. Jak Daiqi rychle plnila zkoušky, v jedné chvíli jsem obtížnost neodhadla, nastoupila s ní na zkoušku, na kterou nebyla připravená, nechala jsem ji hledat příliš dlouho bez nálezu a v souvislosti se špatně zvolenou strategií prohledání terénu a nedostatečnou pochvalou jí „rozbila“.

V tu chvíli se zdálo, že už čichat nebude nikdy chtít a já jsem dostala okamžitě zpětnou vazbu, jak to opravdu nedělat a nikdy už jsem nešla na zkoušku, dokud jsme na ni neměly natrénováno na 200 %.

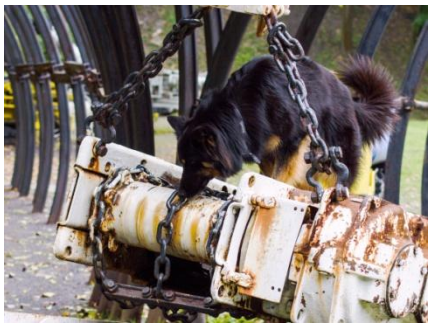

Pokud nám v budoucnu někdy něco nevyšlo, vždy jsem to zakončila tak, aby pes měl pocit, že se všechno povedlo. Zároveň jsem změnila strategii tréninků – na první místo před všechny dovednosti jsem předsadila motivaci. Nejdůležitější pro mě byla prostě pohoda psa, a jestli složíme nějakou další zkoušku, to už mi bylo jedno. Chtěla jsem si zase užívat společné chvíle s Daiqi, souznění a napojení, o kterém pachové práce jsou. Daiqi mi mou největší začátečnickou chybu naštěstí rychle odpustila, za což jsem jí nesmírně vděčná, a za týden už zase čichala, jako by se nic nestalo. A tak naše cesta pokračovala dál ale trochu jinak a s velkou pokorou k pachovým pracím a náročné práci, kterou pes v tu chvíli vykonává.

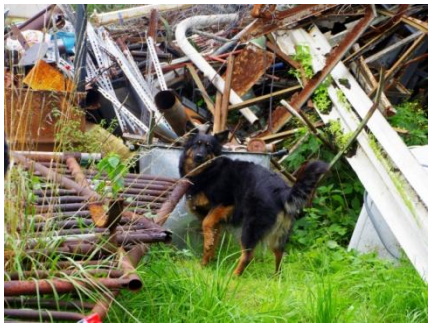

Dobré i špatné zkušenosti nás posouvaly dál a v roce 2021 jsme za sebou měly jednu výhru na mistrovství České republiky, složené všechny zkoušky 2. stupně a dokonce i jednu zkoušku 3. stupně.

„Trojkové“ zkoušky jsou však velmi náročné na přípravu, jak pro psa, tak pro psovoda. Pes musí být schopný hledat i 20 minut bez nálezu, označit velmi slabé pachy, najít uzavřené, nedostupné vzorky, neoznačit žádná negativa (jídlo, hračky, předměty s lidským, zvířecím pachem…), najít vzorky ve výškách, v hloubkách. Psovod musí znát všechny zákonitosti šíření pachu, umět strategicky prohledat terén, dokonale číst svého psa, všechno je to už o mnoha detailech, které je třeba spojit v celek.

Na nejtěžší zkoušky se dá velmi těžko připravit samostatně, protože se nedá nahradit zkušenost, že psovod netuší, kde v terénu se nacházejí vzorky a kde negativa, nasimulovat si reálné situace ze zkouškového prostředí a ani minimálně psovi nenapovídat řečí těla. Věděla jsem, že bez profesionálního trenéra, který má systém a řád, jasný plán, dodržuje čistotu vzorků, dá si práci se zakládáním terénů a s širokou škálou negativ, rozumí noseworku skrz naskrz, to nepůjde. A tak jsme se domluvily na pravidelné spolupráci s Jančou Kočovou, která to všechno splnila na 200 %. Ještě jednou velký dík za její čas a práci.

Daiqi zbývala zkouška z vody, přírody a urbanů (lidských prostředí). Protože největší motivaci měla na urbanech, domluvily jsme se s Jančou, že začneme jimi. Pracovaly jsme na tom, v čem měla Daiqi ještě mezery – na výdrži při hledání (aby byla schopna čichat hodinu), na velkém množství různých negativ v terénu, značení nedostupných vzorků, na strategii prohledávání.

V dubnu 2024 se nám tak podařilo zkoušku U3 složit. Po zkoušce měla Daiqi pár týdnů od čichání pauzu a pak jsme v trénincích pokračovaly. Protože nejtěžší pro ni byla příroda, dohodly jsme se s Jančou, že začneme trénovat na W3. Ve vodě měla Daiqi ještě problém s cizími negativy a dlouho se rozhodovala, kde vzorek označí, protože voda je náročná tím, že je pach rozteklý i daleko pod vzorkem a vytváří se sekundární pachová ložiska (pach se kumuluje v místech, kam voda doteče a zastaví se nebo na předmětech, na něž se nachytá). Janča nám zakládala mnoho cizích negativ od dalších lidí, aby se Daiqi seznámila s co nejširší škálou, pokračovaly jsme v dlouhých hledáních náročných na výdrž a hodně to prokládaly i jednoduchými vzorky, aby Daiqi získala jistotu ve značení. Když jsme v říjnu 2025 nastoupily na W3, Daiqi předvedla úžasný výkon a zkoušku složila.

Tak nám zbývala poslední noseworková zkouška – N3 (malý přírodní terén se zahrabanými vzorky a 2 velké přírodní terény), které jsem se bála nejvíc. Zahrabané vzorky jsou její nejsilnější stránkou, ale ve velkých přírodních terénech se rychle přehřívala a ztrácela výkon a motivaci. V přírodě nebylo téměř možné pra-

videlně trénovat, aniž by ztrácela na výkonnosti, a tak jsme vymyslely plán – seznámíme Daiqi se všemi možnými situacemi ne v přírodě, ale v urbanech, které ji nejvíc baví a v přírodě jsme cvičily jen 1x-2x do měsíce a jen kratší motivační hledání. **Plán vyšel, a když v únoru 2026 nastoupila na N3, zvládla čichat téměř 3x20 minut, zkoušku složila a stala se tak prvním Championem noseworku.**

Vážím si celé naší cesty a cítím obrovský respekt k pachovým pracím obecně. Nosework je úžasný psí sport, při kterém člověk může vnímat naprosté napojení na svého psa. Během práce se psem se najednou vše okolo zastaví, člověk má možnost vypnout a vnímat jen přítomnost. Je krásné psa sledovat při práci, co všechno dokáže, jak reaguje, jak přemýšlí, samostatně vyhodnocuje různé situace. Je úžasné skrze něj vnímat pohyb pachových částic. Ty roky pro mě byly neskutečným zážitkem a obě jsme si užívaly každý trénink. Díky noseworku jsme spolu strávily o mnoho víc krásných chvil a měla jsem možnost seznámit se se spoustou skvělých, podobně naladěných lidí.

Jsem vděčná za to, že jsme se tenkrát rozhodli pro choďáka, který má pro tento sport výborné předpoklady – ideální výšku, dobrý nos, chuť spolupracovat, samostatnost, pečlivost, pracovitost a přiměřený temperament. Je to zkrátka pes, který nezkazí žádnou legraci. Díky Daiqi! Byla to prostě jízda.

Jolana Hejzlarová a Daiqi Černá luna

Divoký doprovod

Je to už hodně let zpátky. K babičce to máme přes les asi pět kilometrů a s dětmi a se psy jsme občas vyráželi pěšky.

Tehdy šla blondýnka Angelka (Angel z Cekova) jako vždy navolno, mladá Arwenka (Arwen od Perlového potoka) na vodítku. Přece jen riskovat úprk mlaďošky za zvěří jsme riskovat nechtěli. Po polní cestě jsme sešli do údolí a šplhali nejdřív strání a pak hlubokým úvozem lesem vzhůru do kopce. Angelka pobíhala někde kolem a najednou se objevila kus před námi – to už v mělkém úvozu, se zářivým psím úsměvem, a vedla si asi kamarádku. Pár metrů za ní stejným směrem k nám šlapalo obrovské divoké prase. V mých vzpomínkách stále vidím, jak tomu divočákovi byla Angelka „sotva po kolena“, zářivý žlutý pes proti černému obrovi. Byli kousek před námi… a my jsme v hrůze zkameněli. V příštím okamžiku jsme s rukama nad hlavou začali křičet, prase uskočilo, vyskočilo z úvozu a zmizelo v lese. Arwen se zuřivě rozštěkala, Angelka se naštěstí po zavolání rychle vrátila. Škoda, že jsem v té chvíli nedokázala zvednout fotoaparát, který jsem měla na krku. Byla by to fotka na titulku, a já ten zážitek budu mít před očima po celý zbytek života.

Dnes už obě psí holky běhají po nebeských loukách, ale stále zůstávají ve vzpomínkách.

Jaroslava Popková a Delphi z Konické skály

Vážení a milí majitelé choďáků

rádi bychom pro vás dělali zajímavý a čtivý Zpravodaj, ale k tomu potřebujeme i vaši pomoc. Ne každý má facebook nebo čas na něm vše číst, proto vás žádáme o zasílání fotek a příběhů, které někteří z vás uveřejňují právě jen na facebooku.

Vůbec se nebojte, že třeba „neumíte psát“, redakční rada text upraví a případně jej pošle k odsouhlasení. Délka článků je neomezená. Určitě všichni máte se svými chlupatými miláčky plno zážitků ať sportovních, pracovních, výletních, chovatelských, domácích, s dětmi, se zvířaty apod. Vždyť je to choďák a s ním se nelze nikdy nudit.

Fotky prosíme nejen ke článkům, ale i samostatně. Jen se s naším krásným národním plemenem pochlubte (bližší info dole na stránce https://www.kpchp.org/klub_zpravodaj.php.)

Jaký si Zpravodaj uděláme, takový bude.

Děkujeme.

Redakční rada

Fotogalerie Zpravodaje

Tentokrát se do Zpravodaje nesešlo mnoho článků, ale zato hodně fotografií. Na následujících stránkách je představíme.

Hella Magic Inferno

Frony Eimiporti a Boria od Ježděnky

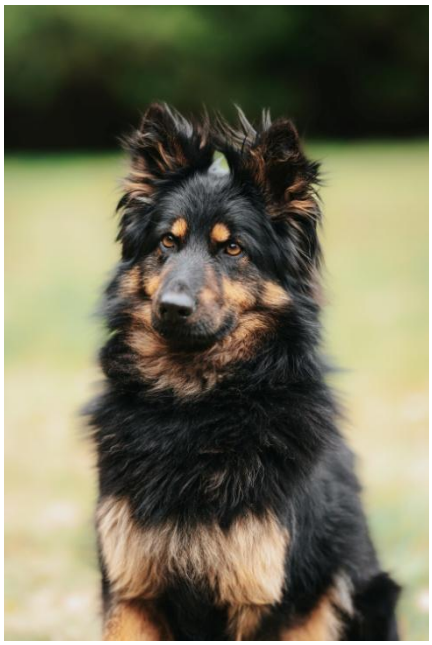

Bella z Toulavy

Sheyla z Dašického zátiší

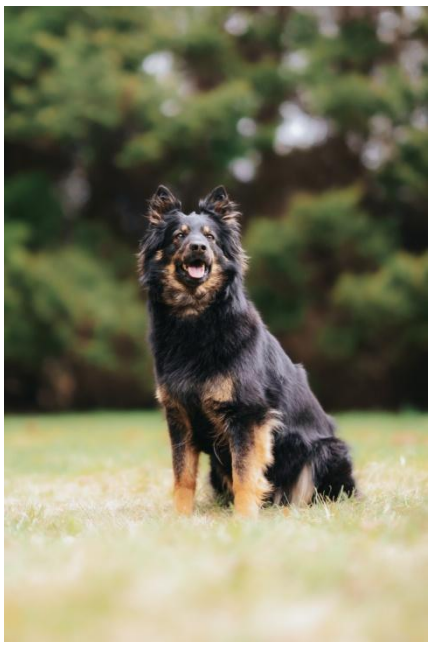

Dračice z Malého údolí

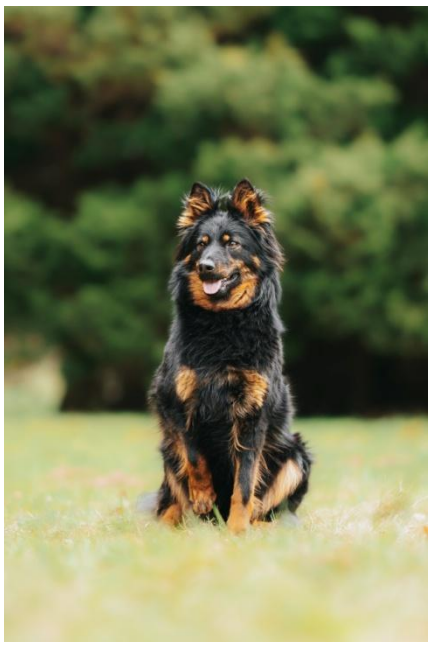

Gleeful Gem Bryvilsár

Goethe Frebaro

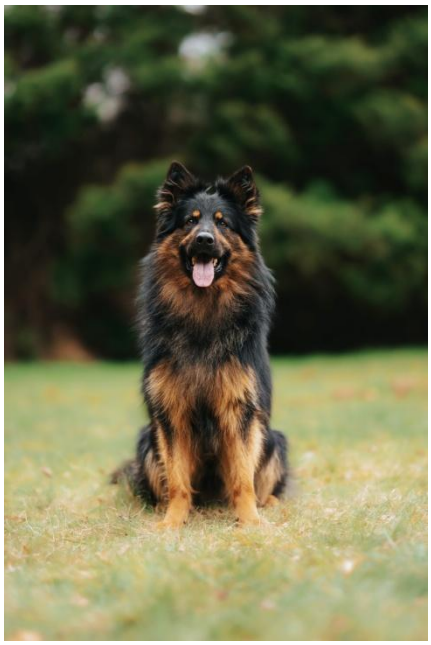

Durza Bohemian Crystals

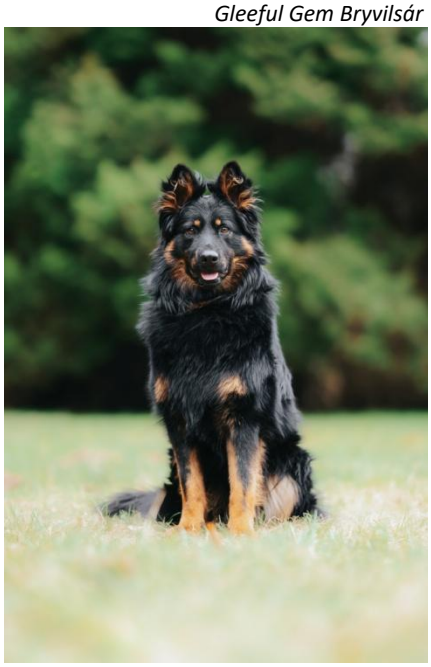

Goodie Bryvilsár

Rogue Vita canina

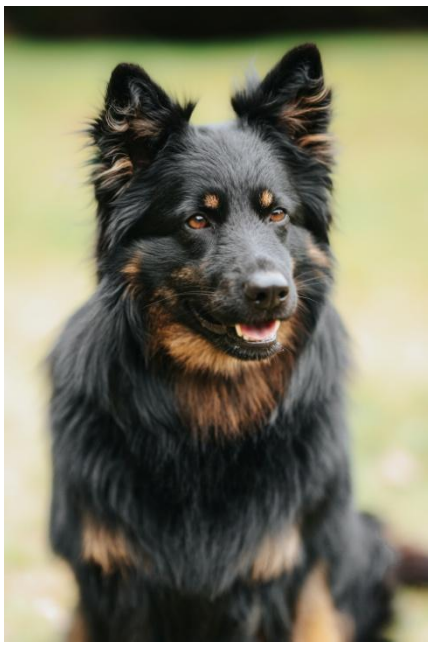

Gass Chodský drahokam

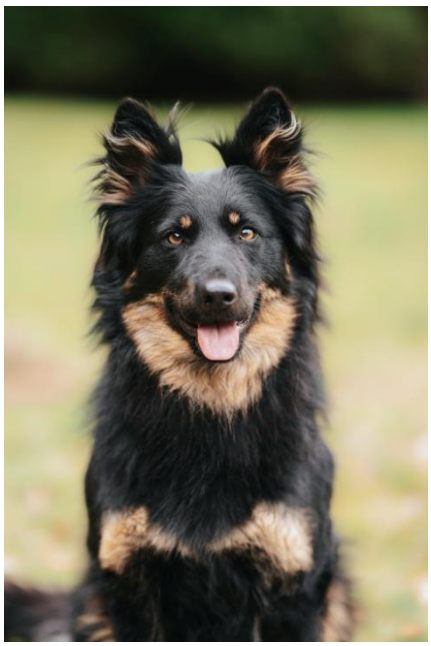

Arwen Tortoise Garden

My Way Waiky, Heather z Dašického zátiší

Izidor z Volšinek

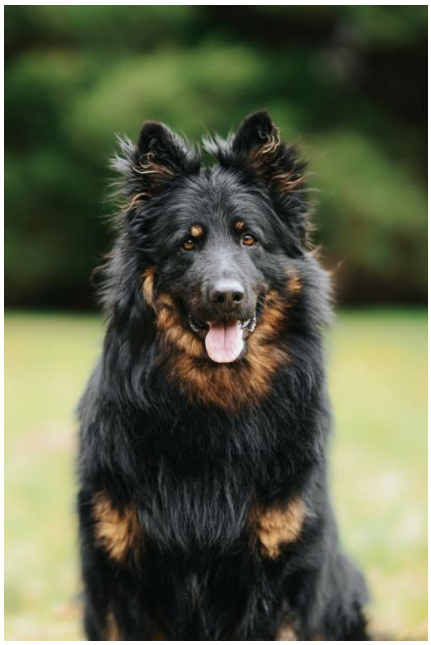

Tamaryšek od Brány Ráje

Ebony Klonmida

Andy Vilas Rigici

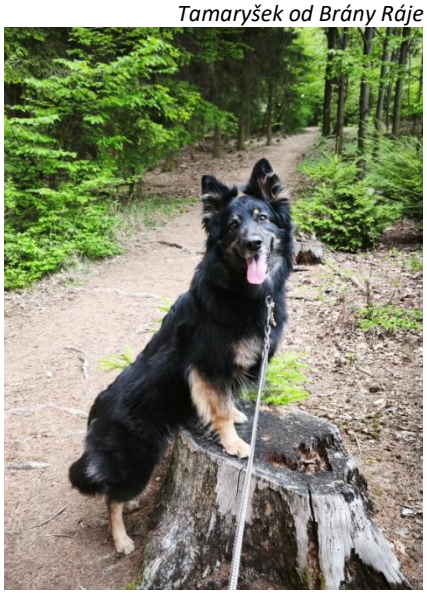

Kopretina od Brány Ráje

Xochiquetzal a Marissa Vita canina

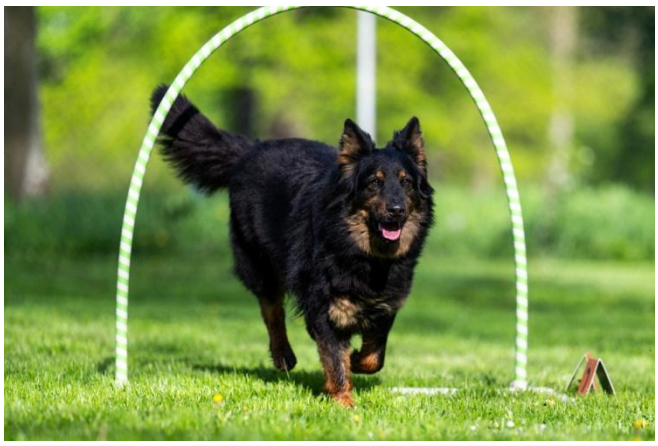

Charlotte de Ericinio

Bethany Amicus Regulus

Jelly Jess Černá luna

Marissa Vita canina

Agatha z Toulavy

Angie Dalseby

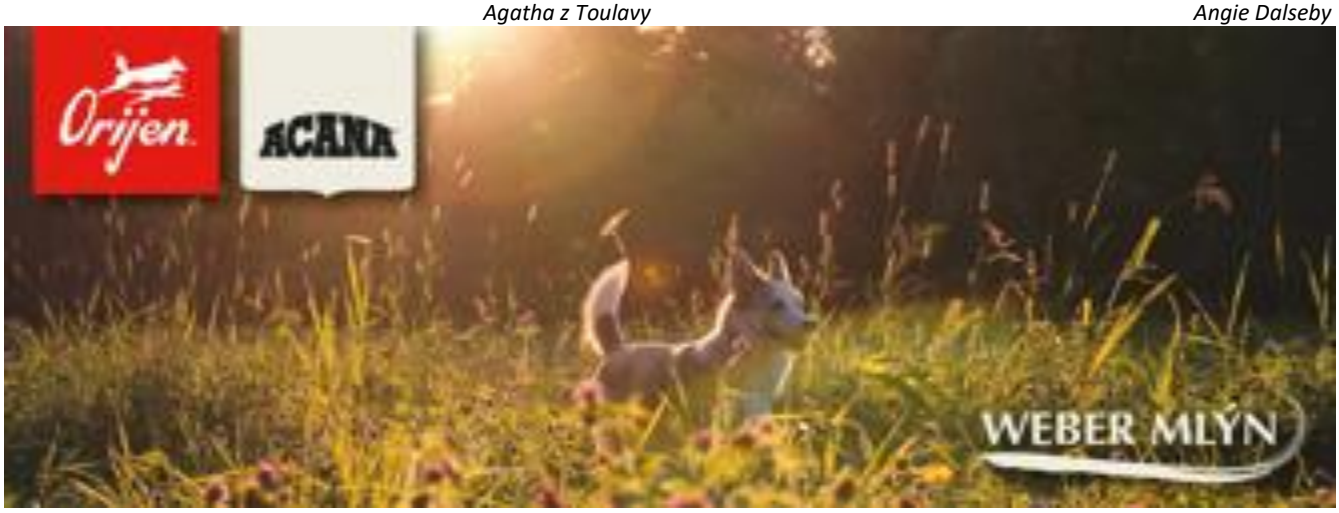

VYROBENO BEZ KOMPROMISU

Majk od Majky